

Panor. super secunda Primi.

h. d. Primo ponit inhibitionis cam impulsuam. Secundo in hiber. Tertio decernit. Quarto contrafacientes puniri mand. partes patent. Casus literal. In plerisque ecclesiis inno leuit qda corruptela, q filii canonicorum fiebant canonici in ecc. secularib. in quibus pres eoru erant instituti cano nici, pcpit conciliu, q filii canonicoru, maxime spurii, non fiant canonici in ecclesiis secularib. in quib. pres eoru sunt instituti. si contra factu fuerit, no valet insto eoru. Et qui tales canonicare psumpserit, a beneficiis suis suspendatur. B. No. i. q filii canonicoru non pnt canonicari in eccle. in qua canonici pres fuerunt, q sic prohibitio tituli eius extendit ad idem beneficium, vel penitus sit. No. 2. q in regularib. ecclesiis non prohibetur filius ministrare in ecclesia pna. No. 3. q viuente pre in ecc. in qua pater est institutus, filius institui non pot, nec in simili, nec in dissimili bnificio. No. 4. penam tales canonicare psummentium. Op. q possunt filii intitulari in ecclesia paterna, dummodo non in beneficio pno, si sint legitimi, vt sup. e. c. ad hac. Solu. dupliciter intelligitur. ¶ Vno modo, q maxime, scilicet p. m. & est litere sensus, q filii poterunt legitimi maxime. i. m. legitimi possunt p. moueri, & concordat. & no. de dictione, maxime, quae stat pro m. & hanc lec. retigit gl. i. pro hac lec. facit qm quod dicit gl. ii. quia hic Papa mandat puniri promoueres, vt suspē dantur a beneficiis suis, per quod videtur, q loquatur de p. mouentib. spurios. quia cum illis Episcopi dispensare non possunt, pro legitimis aut non ita punirentur. Lectura hac destruit literam exponendo, maxime, pro tantum, & a propria significatione verbi non est recedendum, nisi vbi res aliter salua esse non potest, ff. de le. iii. l. nō aliter. de decim. c. ad audientiam, de transla. episc. c. inter corporalia, & in re dubia melius est seruire verbis edicti. ff. de ex. l. i. §. si qui nauem. Item si non intelligeretur de aliis legitimis, nihil adderet hac decr. nisi quia penam imponit ordinatori bus, ideo gl. ponit secundam lec. q dictio, maxime, scilicet pro prie, & hac subdiuidit in duas. Prima lec. est q sensus cōtra trius implicetur, vt extendatur ad legitimos, & in hoc, nec legitimi, nec illegitimi poterūt canonicari in ecclesia pater na, sed in hoc ob. dec. ad hac glo. dicit, q illa est correcta, hæc non bona, quia iurium correctio est euitanda, de elec. c. cum expediat, lib. 6. Ideo glo. in fi. secundæ gl. ponit aliam lect. q hic sensus contrarius excludit alios illegitimos, vt sic maxime spurii excludantur, quasi implicet idem in aliis filiis non spurii, illegitimis tamen, vt sunt naturales, Gos. in sum. huius ti. dicit, q in ecclesia paterna non potest habere canonicatū, sed beneficium sic, secundum eum. die si filius illegitimus est, vt spurius, vel alius illegitimus, vel etiam na tus contra votum non potest aliquo beneficio, nec paterne ecclesiæ, nec alterius promoueri, nisi dispensetur, vt hic, & sup. e. c. literas. & dispensandum non est, vt obtineat benefi cium in ecclesia paterna viuente patre, in quo pater sit mi nister. sup. eo. c. cum decorem, & hoc verum si habuerit pa ter in titulum, & filius velit in vicariatum, siue econtra pro moueri. sup. c. Michael. Si alias est legitimus, in speciali bene ficio, in quo pater intitulus fuit, intitulari non potest in illa ecclesia siue sit principalis pælatura ecclesiæ, siue aliud beneficiū particulare, nisi vitium sit purgatum. sup. eo. c. ad extirpandas. Vel nisi pater in primo non habuit titulum, licet aliter temporaliter tenuerit. sup. e. c. constitutus. In di uerso autem beneficio, si tale est in quo filius habeat patri ministrare, patre viuente, non potest in illo beneficio inti tulari in eccle. in qua intitulari, vel rector est pater. sup. e. c. cum decorem, c. presentium, & c. conquerente, & hoc se cundum vnum intellectum. Si non habet patri ministrare, vt quia mortuus est, vel quia beneficium non est ministrio subiectum, tunc si beneficium est idem, licet mutetur mo dus promouendi, ut quia vnus vicarius perpetuus, alter est intitulari, adhuc non potest, vt in d. c. ad extirpandas. Si be neficia penitus sunt similia, vt canonicatus, & canonicatus non licet intitulari, vt in c. ex transmissa, sup. eo. c. hic est ca sus. Si beneficia sunt dissimilia, tunc licet, vt in d. c. ad hæc, & hoc misu videtur de mente horum iurium. Ex quibus pa ter, q prohibitio huius titu. fundatur super triplici ratione. Prima, ne notetur successio, supra eod. c. ex transmissa. Se cunda ne notetur quædam quasi possessio, vt hic. Tertia ne contingat ecclesiam scandalizari, quia patri impudico fili us ministrat. sup. e. c. cum decorem. Vlt. no. gl. in duob. pri mo in eo, quod dicit, q non ita punitur promouens legiti mum filium sacerdotis, sicut promouens illegitimum, & af

signat causam, quia non potest cum illegitimo dispensare, per quod gl. sentire videtur, q possit cum filiis sacerdotum legitimis dispensare, de hoc dicitur inf. c. fi. ¶ No. 2. de hac dictione, maxime, quæ in propria significatione im plicat idem in sensu cōtrario, ad hoc de ele. c. auditis. inf. de postu. c. vlt. vt li. non conte. c. quoniam. S. porro, de dil. c. fi. ad hoc, vt ecclesiastica beneficia, c. vno. de spon. c. spōsam, de diuor. c. illa, de tor. c. 2. in fi. ff. de do. inter vi. & vx. l. si qs pro vxore. Quandoque ponitur pro tantum, vt hic. & 18. dif. cap. peruenit. 1. q. 3. c. si quis episcopus damnatur. 16. q. iii. c. i. de ren. c. post translationem, ad h. d. q. fo. comp. ca. cum contingat, de eo, qui dux. in mat. c. i. Dic. si dictio, ma xime, iungitur verbis sapientibus. finalem causam, vel ratio nem, tunc abundat, & ponitur pro tantum, vt in secundis iuribus. Si vero annectitur verbis sapientibus causam impu lsuam, & constat, vel saltem est dubium, tunc denotat idem in casu econverso, vt in iuribus prædictis, C. vnde li beri, l. qui se patris. ¶ Glo. inducit in arg. decreta. q episcopi non possunt dispensare cum illegitimis, vt in simplici bene ficio promouentur, quia hæc decernit non valere, & quia imponitur pena ordinatoribus talium personarum. ad hoc inf. c. fi. glo. concludit, q si Episcopi cum illegitimis velint dispensare in ecclesiis paternis, non possunt etiam in sim plici beneficio, dicit glo. q poterunt, quia concilium prohi bet in paternis dispensationem, ergo in aliis concedit. No. istam glo. in uno, q eo, q canon penam imponit ordinario circa factum, illi censetur prohibere dispensationem, quod bene no. pro his quæ no. in c. cum dilectus, sup. de tempo. or. materia quæ hic tangitur de potestate dispensandi, ex plicabitur inf. eo. cap. fi. ¶ Vnum tamen aduerte, q hic dicit Hof. q etiam dato, q dispensare possent Episcopi, non ta men possunt cum illegitimis, vt præficiantur patribus viuē tibus in ecclesiis. in aliis autem, in quibus non præfunt, sed præfuerunt patres, quia sunt mortui bene dispensatiue pos sunt filii etiam illegitimi promoueri, legitimis, autem in ec clesia paterna, vt præficiantur, non est prohibitum in Ho. quod intellige, nisi prout dictum est sup. ¶ Quid si canonici taliter suspensum a beneficiis assumerent in Episcopum vel dignitatem, an punientur vt sint priuati potestate eligē di, & suspensi sint a beneficiis? Inno. dicit q sic, de elect. ca. cum in cunctis, quod dicit Hof. verum, si id faceret per viam electionis, secus si per viam postulationis, quod dicit Inno. de dignitate non est verum de inferiore ab episco pali. de elec. c. si compromissarius. S. huiusmodi. lib. 6. in Io. An. quod bene no. Anto.

ADDITIONES

- a ¶ Maxime. De hac dictione, maxime, vaditur in l. lullud. ff. ad l. Aquil. per Mo dem. in l. qui se patris. C. vlt. l. l. in Sum. Seruiana, in gl. in ver. max me. in fi. de actoni. Sub. Sap.
- b ¶ Maxime. Adde Fran. Arc. conc. 50.
- c ¶ Vide etiam quæ ibi addita fuerunt per me. Anto. Fr.
- d ¶ Bene not. Adde Ro. conti. 3. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Filius sacerdotis non potest immediate promoueri ad ecclesiam pater nam, nisi ex dispensatione solius Pape, nec legatus possit. 2. intellige, vt in nime. 3.
- 3 Legatus de latere habet magnam potestatem, & est pars corporis Pape.
- 4 Legatus de latere non potest contra canonem concilii dispensare.
- 5 Papa an dicatur præcipere illud, quod præcipit eius legatus?

C A P. XVII.

Dilectus. ¶ Alius q Papa non dispensat, vt si te succedat. In prima facti narratio. In secunda ibi, Quo circa. Causæ commissio in Io. An. Ca sus lite. Vergilius pbyter hēbat quandā ecclesiā curam aīa rum habentem, quam nullo medio habuit pater eius. Præ positus S. Mariæ ipsum monuit vt ecclesiam suam dimitte ret, ipse vero dicebat, q Rehemēsis archiepiscopus apostolice sedis legatus cum eo dispēfauerat, & ideo eam dimitte re nolebat. Præpositus significauit hoc domino Pape. Papa mandat, quatenus non obst. aliqua dispensatione, quæ a se de apostolica mandauit, statuat q canonicū fuerit, & appel latione remota ipsum ab ecclesia remouendo. B. Nor. hic unam practicam procedendi contra notorie illegitime te nentem ecclesiam, ut moneatur ut resignet. No. 2. q vitium per quod filius prohibetur succedere in ecclesia paterna, purgatur per medium successorem. ¶ No. 3. legatu non posse dispēfate, ut filius imediate in titulu acq. rere possit eccle siam paternam. No. q solus Papa super tali vitio dispensat. No.